ПРО БІЖУЧІ ЗАВДАННЯ КОМПАРТІЇ Й КОЖНОГО КОМУНІСТА З ПООДИНОКА

(До резолюції Комінтерну про положення й завдання Комуністичної Партії Канади.)

На початку лютого цего року відбувся поширений пленум ЦК КПК, один з найважливіших пленумів в історії КПК та робітничого руху в Канаді. Завдання, які стояли перед цим пленумом, найкраще зясовано в резолюції Комінтерну до пленуму. Ці завдання зараз стоять перед цілим членством комуністичної партії й перед кожним клясово-свідомим робітником Канади. Їх повинен вивчити кожний партієць і кожний свідомий робітник, бо вони витичують шлях керівництва боротьбою пролетарських і бідняцько-фармерських мас Канади якраз тепер, в часі цеї великої економічної кризи.

Чим наша партія була ще до недавна? Яке її становище було між канадійським пролетаріятом, як вона дивилася на канадійську буржуазію й на її державу, як вона підходила до питання клясової боротьби канадійського пролетаріяту?

Ось в першому розділі резолюція Комінтерну якраз і говорить, що тільки після шестої конвенції й після липневого пленуму 1929 р. наша партія почала повертатися лицем до робітничих мас і брати провід в клясових боях робітництва. Попередньо партія стояла осторонь від клясових боїв, не брала проводу в робітничих страйках. Бо її лінія була спрямована на те, щоб поборювати Бритиш Норт Америка Ект, який, мовляв, привязав Канаду, як кольонію, до Великої Британії, отже, перше треба боротися за незалежність Канади.

Хоч після шестої конвенції, а головно після липневого пленуму, партія зробила зворот, то проте зворот недостаточний, бо новий провід партії, відкинувши стару лінію, підмінив її новою подібною, що неначе б то канадійська буржуазія не є буржуазією імперіялістичною, що вона є безнадійно поділена між собою, що Канада є полем бою між британським та американським капіталом. Це неправильне становище далі спиняло партію в її керуванні клясовими боями пролетаріяту цеї країни. Комінтерн вказав на цю нову помилку партії й одночасно витичив її лінію керування клясовими боями пролетаріяту в нинішній період економічної кризи. Зараз кожному ясно, що в боротьбі проти походів безробітних, проти фармерських домагань, канадійська буржуазія виступає не тільки як монолітня капіталістична кляса, але на своєму боці проти пролетаріяту й збіднілого фармерства вона має соціял-угодовців — Симпсона, Вудсворта, Гінса й всю трейд-юнійну бюрократію. Зараз кожному комуністові й кожному пролетареві повинно бути ясно, що канадійська буржуазія не тільки не є поділена між собою у відношенні до британського та американського капіталу, але що премієр канадійського капіталістичного уряду Бенет був застрільщиком імперіялізму на імперіяльній конференції в Лондоні, а повернувши з Лондону, поїхав до Вашингтону, де після нарад з Гувером встановив заборочу на довіз до Канади радянських товарів. (Коли говорилося про поділ канадійської буржуазії, то розумілося його в той спосіб, що неначе б то консервати стоять за співпрацю з британським капіталом, а ліберали — з американським.)

Така розгубленість партії, а до того ще й внутріпартійна боротьба — дуже перешкаджали партії одностайно стати на чолі різних страйків, що один за другим вибухали в різних місцевостях Канади й про які згадується в резолюції Комінтерну. А коли партія й ставала на чолі цих страйків, то не маючи ясної лінії, не могла ними як слід керувати, не вміла обєднати довкола них робітництво. Провід був механічний, не було видвигнено тих негайних домагань, які притягнули б до себе робітників, А вислід був той, що по закінченні страйку поривався й звязок партії навіть з тими робітниками, якими вона в часі страйку керувала. Партія в часі керування страйком не змогла створити між робітниками своєї бази — шапових груп і революційних юній.

От на це якраз Комінтерн і вказує у своїй резолюції. І це якраз повинні основно вивчити партійці впершу чергу. Бо коли Комінтерн говорить про партію, то не тільки про її провід, але партію, як цілість, про кожного партійця. Кожний партієць, де він працює, повинен бути орґанізатором і провідником. А щоб таким бути — треба розуміти завдання партії. А щоб розуміти — треба їх вивчувати. Ось з цею метою ми й містимо резолюцію Комінтерну про положення й завдання комуністичної партії, а потім міститимем і резолюції останнього пленуму ЦК КПК, які, порушені Комінтерном питання, ширше обговорюють і розяснюють.

Зараз перед нами стоїть одно з найголовніших завдань — це будування Воркерс Юниті Ліґ, як трейд-юнійного революційного центру в Канаді, що керував би економічними боями пролетаріяту, та орґанізування під проводом Воркерс Юниті Ліґ революційних трейд-юній. Про це вже у нас багато писалося, але ми поговоримо ще про це в слідуючій нашій статті.

Зараз же ми кличемо усе українське партчленство читати й основно студіювати резолюцію Комінтерну, що її починаємо містити в цему числі "Укр. Роб. Вістей". Як резолюція Комінтерну, так і останній пленум ЦК КПК звертає велику увагу на виховання нових провідних кадрів партії й на піднесення політичного рівня усього членства партії. Без цего партія, як керівник революційної боротьби пролетаріяту й бідняцького фармерства, немислима. І за це ми повинні зараз взятися, основно вивчаючи усі завдання партії, що стоять перед нею в цій економічній кризі.

Волинець.

Про завдання секцій Комуністичного Інтернаціоналу

У ЗВЯЗКУ З ПОГЛИБЛЕННЯМ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ Й НАРОСТАННЯМ У РЯДІ КРАЇН ЗАСНОВКІВ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ КРИЗИ.

Тези, що їх ухвалив XI пленум Виконкому Комінтерну на доповідь тов. Мануїльського та співдоповідді т.т. Тельмана, Ленського й Чемоданова про становище й завдання комуністичних партій і Комінтерну Молоді.

Величезна в історії світова економічна криза, що розгорнулася останнім роком на основі загальної кризи капіталізму і яка охопила всі капіталістичні країни та всі найважливіші галузі виробництва, і велетенське зростання соціялістичного будівництва в СРСР, виявили з нечуваною гостротою суперечності між системою **будованого соціялізму** й системою **капіталізму, що загниває.** Суперечності між капіталістичною й соціялістичною системами ніколи не розвивалися з такою силою **і перевага соціялістичної системи над системою капіталістичною** ніколи ще не виявлялася так наочно, як тепер. Цілком ясно виявилася неспроможність системи капіталістичного господарства, заснованої на експльоатації й рабстві та підкоренні ринковій конкуренції, і перевага плянової системи соціялістичного господарства, **заснованої на усуспільненні засобів виробництвз,** на знищенні експльоатації, на систематичному піднесенні матеріяльного й культурного рівня трудящих.

Цей контраст двох систем, що зростає, становлячи основний стрижень сучасних міжнародніх стосунків, впливає на дальший розвиток суперечностей серед імперіялістичного світу, які особливо посилилися в наслідок кризи.

Втративши в наслідок Жовтневої революції можливість експльоатації й імперіялістичного поневолення народів СРСР, будучи під загрозою соціялістичної індустріялізації СРСР, що утворює умови до незалежно від капіталістичних країн економічного піднесення країни пролетарської диктатури, імперіялісти то більш шалено кидаються на боротьбу один із одним за ринки, які щораз більше звужуються під впливом кризи й злиднів мас, що зростають. Намагання імперіялістів вийти з кризи коштом трудящих, коштом своїх конкурентів, коштом кольоній і СРСР веде до нестримної політики протекціонізму та домпінгу, до загострення боротьби імперіялістів за світову гегемонію, за переділ кольоній, до посиленого готування нових імперіялістичних воєн і воєнної інтервенції проти СРСР.

Пройдений від часу останньої поширеної президії ВККІ (лютий 1930 рік,) рік, будучи роком історичного перелому, показав зростання кризи та засудженість на загибель капіталістичної системи й переможне піднесення соціялістичного будівництва. **Капіталістичний стабілізації надходить кінець. В СРСР вивершується побудову фундаменту соціялістичної економіки.**

1. **В країнах капіталізму** розвиток промислової кризи виявляється: а) в неухильному скороченні виробництва; б) в різкому **звуженні споживання** та внутрішнього ринку в наслідок зубожіння найширших народніх мас; в) **у величезному скороченні зовнішньої торговлі;**

В СРСР не лише нема кризи, **а є піднесення, зростання виробництва розвивається нечуваними для капіталістичних країн темпами.**

П'ятирічний плян промислового будівництва не лише виконується, а й перевищується. Щодо основних галузей промисловости — **п'ятирічку здійснюється за 3 роки.** В ряді найважливіших галузей виробництва (нафтовій промисловості, машинобудівній тощо), п'ятирічний плян уже здійснено за 2½ роки. Швидко зростають капіталовкладання в промисловість, транспорт і електрифікацію (60% 1930 р., 80% — 1931 р.). На основі соціялістичного змагання й запровадження нової передової техніки неухильно підвищується продукційність праці; неухильно збільшується споживання мас; послідовною політикою твердих цін пролетарська держава реґулює товарообіг між промисловістю й сільським господарством, забезпечує систематичне зростання реальної заробітної платні й прибутковости селянського господарства;

2 **В країнах капіталізму** економічна криза, переплітаючись з сільсько-господарською кризою, величезною мірою **прискорює павперизацію мільйонів селян,** що їх руйнує зменшення цін на сільсько-господарські товари, і розоряють великі податки, відбутки, орендні платежі й лихварські борги. Різко відзначається процес **деградації дрібних і середніх** селянських господарств.

Буржуазні уряди, щоб подолати аграрну кризу, вживають заходів, до скорочення засівних площ основних продуктів харчування і сільсько-господарської сировини. Механізація сільського господарства, що зростає в ряді капіталістичних країн, поширюючись головно, на великі капіталістичні господарства, ще б і л ь ш е сприяє швидкому зубожінню широких трудящих селянських мас.

В СРСР могутнє піднесення сільського господарства (зростання засівної площі, збільшення врожайности) зумовлено остаточним поворотом, під керівництвом робітничої кляси, бідняцько-середняцьких селянських мас **на шлях колективізації. За два роки перевищено п'ятирічний плян колективізації.**

На основі соціялістичної перебудови села (колгоспи, радгоспи) зростає матеріяльний і культурний рівень трудящого селянства, перевлюється п'ятирічний плян товарової зернової продукції за два роки, підводиться машино-тракторну базу під сільське господарство і рік-у-рік збільшується капітальні вкладення в нього" пролетарської держави. На основі суцільної колективізації проводиться ліквідацію куркульства, як кляси, і основна середняцька маса селянства, організуючись у колгоспи, перетворюється на міцну опору пролетарської диктатури.

3. **В країнах капіталізму** буржуазія з великою люттю накидається на робітничу клясу й трудящі маси, намагаючись з допомогою заходів економічного грабунку перекласти на плечі трудящих усі наслідки кризи (масові звільнення й безробіття, зменшення заробітної платні, збільшення податків на робітничу клясу, на трудящих села й міську бідноту, підвищення мит, штучне утримання роздрібних цін, скорочення соціяльного страхування тощо). Цей наступ капіталу **засуджує пролетаріят на лихо, на надзвичайно жорстокі масові злидні.** Нечуване ще в історії безробіття, що охопило до 35 мільйонів промислових робітників (крім неврахованих у цій статистиці мільйонів безробітного сільсько-господарського пролетаріяту, особливо кольоній і напівкольоній) тисне на ринок праці й використовують її капіталісти, з метою нестримного зменшувати заробітну платню робітників, що працюють на підприємствах.

Цей наступ капіталу спрямовується не лише проти робітничої кляси, **але й проти інших широченних верстов трудящих міста й села,** що їхні життеві інтереси штовхають їх на шлях єдиного фронту пролетаріяту проти розбійницького монополістичного капіталу. **Зростають смертність, проституція, самовбивства серед трудящих.**

Особливо жорстокий наступ капіталу в кольоніях, де робітничу клясу, яка є під подвійним пригнобленням імперіялістичної й тубільної буржуазії, цілком віддано сваволі нечуваної дикунської експльоатації. В умовах кризи особливо яскраво виступає скрізь рабський характер найманої праці в капіталістичних підприємствах і в промисловості, й у сільському господарстві і в кольоніях і в імперіялістичних країнах.

В СРСР соціялістична індустріялізація країни, поруч соціялістичної перебудови сільського господарства, **поліпшила матеріяльний і культурний стан робітничої кляси та трудящих взагалі.** За величезного і дальшого кількісного зростання пролетаріяту ліквідовано безробіття (1931 р. залучається у виробництво 2 мільйони нових робітників). Закінчується в основному перехід радянської промисловости **на 7-годинний робітний день за одночасного збільшення 1931 року зарплати** промислових робітників на 6% (за попередні два роки заробітну плату збільшено на 12,1%). Фонди **соціяльного страхування й поліпшення побуту робітників та службовців** за минулі два роки п'ятирічки **збільшилися на 3,199 мільйонів карбованців,** а на 1931 р. мають збільшитись на 2,138 мільйонів карбованців. **Зріс творчий ентузіязм мас, що творить** нові форми соціялістичної праці (соціялістичне змагання, ударництво і т. ін.).

4. **У країнах капіталізму** розвиток і загострення світової економічної кризи **викликають гостре посилення політичної реакції панівних кляс** і в країнах так званої буржуазної демократії, що є прихована форма диктатури буржуазії, і в країнах фашизму, що являє одверту, оголену форму буржуазної диктатури. Намагаючись забезпечити **капіталістичний вихід** з кризи зниженням життьового рівня широких трудящих мас, посилено економічно й політично поневолюючи їх, буржуазія організує терористичні фашистські банди, розгромлює робітничі і всі інші революційні організації, позбавляє робітників і трудящих селян права зборів і преси, придушує страйки примусовим арбітражем і насильством, розстрілює демонстрації безробітних і робітників-страйкерів, нещадно придушує революційні селянські рухи.

В СРСР влада робітничої кляси, викорчовуючи останні залишки експльоататорських кляс, **забезпечує як найширше розгортання пролетарської демократії** й нечуване піднесення політичного та культурного рівня найвідсталіших шарів робітників і селян. У перевиборах рад 1931 р. брало участь 60,9 мільйонів трудящих (12,8 мільйонів у місті і 48,1 мільйонів на селі). Бурхливо зростає політична активність і творча самодіяльність трудящих мас, що здійснюють через ради, професійні спілки, ударні бригади на фабриках, у радгоспах і колгоспах, за проводом ВКП(б) братську спілку робітничої кляси з трудящим селянством у справі соціялістичної індустріялізації й колективізації села.

5. **В СРСР** влада робітничої кляси означає **тверду політику миру, налагодження братських стосунків з усіма народами,** послідовну боротьбу **за цілковите роззброєння,** союз трудящих усіх народів, що заселяють СРСР, економічне, політичне й культурне піднесення національностей, що їх у минулому пригноблював царат, зростання країни пролетарської диктатури, як головного бар'єру проти нових імперіялістичних воєн.

У країнах капіталізму розбійницький характер імперіялістичної держави, як диктатури купки фінансових магнатів, в обставинах кризи особливо яскраво виявляється в посиленні імперіялістичної агресивности, у намаганні імперіялістів поширити свої кольоніяльні володіння та "сфери впливу", **у збільшуванні всіх форм кольоніяльного рабства,** у намаганні **перекласти наслідки кризи головно, на слабкіші й залежні країни та поневолені народи.**

Криза з особливою силою загострює головну суперечність у капіталістичному світі — боротьбу між Англією та Сполученими Державами за світову гегемонію, що виявляється і в натиску американського імперіялізму на англійські домінії і в імперіялістичній митній політиці Великої Британії ("імперська конференція"), в посиленні бійки за "сфери впливів" в Латинській Америці і Китаї.

Криза розв'язує всі суперечності, закладені у версальській системі: суперечності між країнами — переможницями і країнами переможеними, передусім, між імперіялістичною клікою Франції, що намагається обстояти і зміцнити свою воєнно-політичну гегемонію на европейському континенті, і буржуазією переможеної Німеччини, що натрапляє, здійснюючи плян Юнга, на чимраз більший опір трудящих мас; посилюється імперіялістичне суперництво в таборі країн — переможниць — боротьба Франції та Італії на Середземному морі, за кольонії в Північній Африці; зростають суперечності між васалами основних імперіялістичних хижаків (Балкани, Чехословаччина, Угорщина тощо).

Звідси — загострення питання про перегляд Юнгового пляну, міжсоюзницьких боргів, кордонів (польський коридор), боротьба Німеччини за приєднання Австрії (митна унія), за кольоніяльні володіння і за скасування обмеження озброєнь. Звідси — нова система воєнно-політичних союзів, шалене зростання нових озброєнь, що їх прикривають "роззброювальні" конференції Ліґи Націй, зростання військових витрат, що забирають від одної третиї до половини державних бюджетів, переозброєння фльот (лондонська конференція), зростання військової авіяції, готування до хемічної війни, механізація армій і забезпечення клясового складу кадрів капіталістичних армій. Звідси — посилення імперіялістичного гнобительства в кольоніях і пригнічення багатьох народів в Европі від буржуазії панівних націй в Польщі, Чехословаччині, Югославії, Румунії, Греції, Італії, Франції (Ельзас — Льотарінґія).

Імперіялістична політика буржуазної диктатури, загострюючи всі суперечності світової імперіялістичної системи, утворюючи всюди вогнища нових воєнних конфліктів, неминуче веде до нових жахливих імперіялістичних воєн. Не усуваючи суперечностей між окремими імперіялістами, імперіялістична політика буржуазної диктатури означає шалене готування до воєнної інтервенції проти СРСР, до суто-імперіялістичної й контрреволюційної війни за поневолення народів Радянського Союзу і відновлення капіталізму.

(далі буде.)

КАТАСТРОФАЛЬНИЙ СТАН ШКІЛЬНИЦТВА В ПОЛЬЩІ.

У Варшаві відбувся з'їзд союзу польських учителів. На з'їзді була доповідь "На порозі шкільної катастрофи". Референт Хрусціцкий підніс такі моменти: У варшавськім воєвідстві шкільні будинки є в 813 місцевостях, решта шкіл (2,473) винаймає селянські хати. У білостоцькому воєвідстві на 369 шкільних будинків є 1,691 винаймлених. Винаймлені школи не відповідають гіґієнічно-педаґоґічним умовам. Це за словами референта вогкі й холодні кімнати, без печі, без шатні і передсінків. Шкільний будинок не різниться нічим від сусідньої шопи. На цілу Польщу є тільки 20—25 проц. добрих шкільних будинків. Помешкання для учителів, це "примітив і тіснота, замість кузні знання — гидкі курники".

УБИВСТВО ПРОВОКАТОРА.

"Діло" повідомляє, що в селі Чистилові, Тернопільського повіту, невідомі особи забили знаного провокатора Андрія Юркова, що перед пару роками виступив як головний прокураторський свідок в масовому процесі проти чистилівських селян і тарнопільських робітників. Поліція арештувала Михайла Замкового, В. Кисіля і Ст. Ґрабаля як підозрілих в убивстві Юркова.

РЕЗОЛЮЦІЯ КОМІНТЕРНУ ПРО ПОЛОЖЕННЯ І ЗАВДАННЯ КПК

1. Політичний Секретаріят Виконавчого Комітету Комінтерну зазначує, що від часу зміни проводу партії на 6-ій конвенції в липневім пленумі Центрального Комітету, Комуністична Партія Канади осягнула деякі важливі успіхи. Комуністична партія боролася проти правого опортунізму і має деякі успіхи в ідеольоґічній і орґанізаційній консолідації своїх рядів на основі лінії Комінтерну. Наслідком цього партія поширила свій вплив і вспіла змобілізувати маси не дивлячись на поліційний і фашистський терор (1-го серпня, 6-го березня, першотравнева демонстрація, виборча кампанія і т. ін.), та почала грати незалежну ролю в проводі кількох страйків канадських робітників (страйк в Гемилтоні, страйк лісових робітників, страйк кравецьких робітників і т. ін.). Рекрутаційна кампанія партії відзначилася кроком вперед, коли порівняти її до попереднього повільного періоду стаґнації партійного членства. Почато будування дистріктового проводу. Недавно пороблено перші кроки в орґанізуванні Воркерс Юниті Ліґ, як революційного трейд-юнійного центра, за чим йшов значний зріст в членстві революційних юній. Революційну пресу поширено через "ЛУврє Канадієн", майнерську газету, "Мункас" і "Боротьба".

Через ці осягнення партія зробила крок вперед в своїм перетворюванні з вузької пропаґандистської орґанізації на орґанізатора і провідника мас. Виконавчий Комітет Комінтерну відзначує, що Комуністична Партія Канади все ще таки остає головно пропаґандистською орґанізацією з малим членством і слабим звязком з широкими масами канадійських робітників. Помимо свойого недавнього зросту, членство партії виносить тільки приблизно чотири тисячі, з чого дуже малий відсоток становлять уроженці Канади, і партія є поділена ідеольоґічно та орґанізаційно через глибоко вкорінений федералізм. Вона все ще таки має дуже слабий корінь у важливих індустріях та фабриках і майже зовсім не має шапових ячейок. Революційні юнії охоплюють тільки мале число робітників в їхніх індустріях і Воркерс Юниті Ліґ немає орґанізації в таких важливих індустріях, як паперова, автомобілева, сталева і текстильна, а так само не має впливу і орґанізації між масами робітників в реформістських юніях. Ліґа Комуністичної Молоді остає малою ізольованою орґанізацією і переживає зараз гостру кризу.

Ідеольоґічно партія є дуже слабою і лінію Комінтерну не цілком добре розуміє партія і її членство.

2. Теперішнє положення дає всіляку можливість до скорого зросту впливу і орґанізації комуністичної партії. Економічна криза постійно поглиблюється, як це дається бачити в загальному індексі продукції, особливо в продукції автомобілів, сталі і заліза, продукції в майнах та текстильних індустрій. Безробіття під цей час начисляє вже 300,000 і становить 25% робітничої кляси. Величезна надпродукційна криза в рільництві дуже погіршується зараз новим збором збіжжя і тільки безпосередня допомога уряду врятувала на якийсь час пшеничний пул від упадку.

Буржуазія робить шалені спроби покопати кризу і кинути цілий тягар на плечі працюючої кляси за допомогою гострого наступу проти її життєвого рівня, через гостре зниження заробітньої плати, посилення раціоналізації, піднесення тариф, і через гостріше переслідування робітничої кляси та наступу проти революційного руху і проти комуністичної партії. В цему наступі трейд-юнійна бюрократія і соціял-фашисти стали отверто по стороні буржуазії.

Цей наступ буржуазії стрічається із зростаючим опором працюючої кляси Канади, як це виявилося в зростаючій боєвості масових виступів (гемилтонський страйк, боротьба майнерів, великі бойові демонстрації безробітних) і в зростаючім впливі лівого руху між незаможніми фармерами. В своїм наступі на працюючу клясу буржуазія послуговується чимраз більше фашистськими засобами. Рівночасно вона пробує придушити бойовий настрій мас, висуваючи на фронт соціял-фашистів, яких демаґоґія зростає і які творять зростаючу небезпеку для революційного руху, якщо їх конкретно і успішно не викриється перед масами в процесі боротьби. Соціял-фашисти пробують рівночасно із зрадою робітників (роля Симпсона на конференції в справі безробіття) звести робітників з дороги революційного руху і відтягнути їх від комуністичної партії при допомозі вживання радикальних фраз і зрадницьких маневрів.

Теперішнє положення вповні підтверджує оцінку, що її дав Політичний Секретаріят у своїх листах з жовтня і березня і головні завдання, які Поширена Президія Виконкому Комінтерну встановила для Секцій Комінтерну.

"Здобути провід масовими акціями (страйками, рухом безробітних, демонстраціями тощо), акціями, що часто вибухають спонтанічно, та провадити їх на шлях орґанізованої політичної боротьби, особливо в формі масових політичних страйків, яка доведе робітничу клясу до завдання революційних боїв за владу".

Ці завдання остають в повній силі для партії в теперішньому часі. Виконання цих завдань є одиноким засобом для збудування масової комуністичної партії й широкого трейд-юнійного руху. В своїй праці виконати ці завдання партія виказала деякі недомагання, що були наслідком недоцінення завдань орґанізувати і провадити маси в боротьбі за їхні негайні економічні домагання.

Партія не зрозуміла ще вповні, що з розгортанням економічної кризи втягається до боротьби нові маси. Партія не бачила рішучої важливости йти до робітників і орґанізувати

(Продовження на 4-ій стороні.)

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВСЮДНЮЙТЕ ТАКІ ЧАСОПИСИ Й ЖУРНАЛИ:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ" одинокий український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень. Передплата: $4.00 на рік, $2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" одинокий дійсно фармерський український часопис в Канаді, що боронить інтереси працюючого фармерства. Передплата: $2.00 на рік, $1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" одинокий журнал в українській мові для працюючого жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: $1.50 на рік, 80 центів на півроку.

"БОЙОВА МОЛОДЬ" одинокий журнал в українській мові для української робітничо-фармерської молоді, виходить раз на місяць. Передплата лише 50 центів на рік.

Передплату на повищі часописи й журнали посилайте або до кожного часопису зокрема, або на повищу адресу:

WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N, Ltd.
Cor. Pritchard & McGregor Sts.
Winnipeg, Man.